

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบของอัตราแลกเปลี่ยนลอยตัวแบบจัดการที่มีต่อดุลการค้าของไทย โดยเปรียบเทียบผลกระทบของดัชนีค่าเงินบาทและดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง โดยนำวิธี Cointegration and Error Correction ของ Johansen and Juselius มาประยุกต์กับแบบจำลอง Vector Autoregressive (VAR) สำหรับข้อมูลที่ใช้ศึกษาเป็นข้อมูลรายเดือน เริ่มตั้งแต่เดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2540 ถึงเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2548 ซึ่งเป็นช่วงที่ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงระบบอัตราแลกเปลี่ยนจากระบบตะกร้าเงินมาเป็นระบบลอยตัวภายใต้การจัดการ

จากการศึกษาพบว่า ตัวแปรรายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีค่าเงินบาท และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง ต่างมีความสัมพันธ์ในระยะยาวกับดุลการค้าอย่างมีนัยสำคัญ และดัชนีค่าเงินบาทมีผลกระทบต่อดุลการค้ามากกว่าดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง โดยพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์ นอกจากนี้ยังพบว่า ดุลการค้ายังมีความสัมพันธ์ในระยะสั้นกับรายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีค่าเงินบาท และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริงอีกด้วย กล่าวคือ หากดุลการค้าเกิดการเบี่ยงเบนออกไปจากดุลยภาพในระยะยาว อันเนื่องมาจากเกิดการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรในระยะสั้น ก็จะมีกลไกการปรับตัวในระยะสั้นเพื่อให้เข้าสู่ดุลยภาพในระยะยาว โดยส่วนที่เบี่ยงเบนออกไปนั้นจะมีค่าลดลงเรื่อยๆ ในแต่ละช่วงเวลา และ เมื่อนำไปพิจารณาร่วมกับผลการศึกษาของวิธีกำลังสองน้อยที่สุดอย่างง่าย (Ordinary Least Square: OLS) พบว่า ทั้งตัวแปรรายได้ประชาชาติที่แท้จริง ดัชนีค่าเงินบาท และดัชนีค่าเงินบาทที่แท้จริง มีอิทธิพลต่อดุลการค้าของไทย

ABSTRACT

176729

The objective of this study is to analyse the effects of managed floating exchange rate on Thailand's trade balance by comparing effects between nominal effective exchange rate and real effective exchange rate. The study is conducted by utilizing the cointegration and error correction of Johansen and Juselius technique along with the VAR Model. This study employs the monthly data from July, 1997 to June, 2005 which exchange rate system of Thailand has been changed from basket of currencies to managed float.

The empirical result shows that the variables, such as real income, nominal effective exchange rate and real effective exchange rate, in trade balance model exhibit significant long-term relationship. In addition, nominal effective exchange rate is more effective to trade balance than real effective exchange rate. Moreover, the empirical evidence reveals that the trade balance does not only respond to the changes in those variables but also to the "disequilibrium error" in the previous period. Furthermore, tests between the cointegrating vectors and the study of ordinary least square indicate that all variables are significant to justify trade balance.